

Arrest

**nr. 58 556 van 25 maart 2011
in de zaak RvV X/ II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 2 februari 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 december 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 januari 2011.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, van Angolese nationaliteit, is aangekomen in België op 11 augustus 2009.

1.2. Op 11 augustus 2009 dient verzoeker een asielaanvraag in waarbij de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hem op 29 januari 2010 de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigert. Het beroep hiertegen wordt op 26 mei 2010 door de Raad verworpen bij arrest nr. 43 856.

1.3. Op 28 juni 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.4. Op 5 juli 2010 wordt aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13 quinques).

1.5. Op 28 september 2010 laat verzoekers raadsman aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid weten dat verzoeker zijn adres gewijzigd heeft.

1.6. Op 6 oktober 2010 vraagt de gemachtigde aan de burgemeester van Evere een adrescontrole uit te voeren. Op 25 november 2010 wordt de gemachtigde via faxbericht op de hoogte gebracht van het feit dat verzoeker niet op het opgegeven adres is aangetroffen, dit ingevolge de op 25 oktober 2010 uitgevoerde woonstcontrole.

1.7. Op 10 december 2010 wordt verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard. Deze beslissing wordt verzoeker op 3 januari 2011 ter kennis gebracht. Op 3 januari 2011 wordt aan verzoeker tevens het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit zijn de bestreden beslissingen, die als volgt zijn gemotiveerd:

- de eerste bestreden beslissing:

“Reden(en):

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen: In het verzoekschrift werd als feitelijke verblijfplaats het adres opgegeven : A. H. C. {...} te 1140 Brussel. Dat na woonstcontrole uitgevoerd door de Lokale Politie van Brussel op 25/10/2010 gebleken is dat betrokkene niet op dit opgegeven adres verblijft. Bijgevolg stemt het in de aanvraag opgegeven adres niet overeen met het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België. (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, vierde lid) Dat bovendien het bewijs ontbreekt of betrokkene daadwerkelijk en feitelijk in België verblijft. (artikel 9ter, §1, 1e lid Vreemdelingenwet)

Het staat betrokkene vrij eventuele medische elementen te doen gelden in het kader van een vraag tot verlenging van de termijn van zijn bevel om het grondgebied te verlaten. Deze vraag zal moeten gestaafd zijn met een recent medisch getuigschrift betreffende de ingeroepen elementen, getuigschrift dat zich duidelijk uitspreekt omtrent een eventuele onmogelijkheid tot reizen en de geschatte duur van deze onmogelijkheid. Deze vraag, die in se de verblijfssituatie van betrokkene niet wijzigt, zal het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de Dienst Vreemdelingenzaken.

Indien betrokkene zich meldt bij uw diensten:

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris van Migratie en asielbeleid waarbij hem/haar/hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.”

- de tweede bestreden beslissing:

“REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene verblijft langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art 7, alinea 1,2° van de Wet van 15 december 1980)

Indien dit bevel niet opgevolgd wordt, loopt hij gevaar, onverminderd rechtsvervolging overeenkomstig artikel 75 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, naar de grens te worden geleid en te dien einde te worden opgesloten gedurende de periode die strikt noodzakelijk is voor de uitvoering van de maatregel overeenkomstig artikel 27 van dezelfde wet. (...)

2. Over de rechtspleging

In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker de verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding. Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad vooralsnog geen gerechtskosten kan opleggen en derhalve evenmin de verwerende partij kan veroordelen tot de kosten van het geding. Het verzoek daartoe van verzoeker wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 De Raad merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het is niet betwist dat aan de verzoekende partij op 5 juli 2010 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd afgeleverd, dat definitief is geworden en door de verwerende partij nog steeds kan worden uitgevoerd. De eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten kan verzoeker derhalve niet tot voordeel strekken. Verzoeker heeft dan ook geen belang bij het beroep tot nietigverklaring van deze beslissing (RvS 22 maart 2006, nr. 156 746).

4. Onderzoek van het beroep

4.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de schending van de materiële motiveringsverplichting. Verzoeker betoogt dat de motivering van de bestreden beslissing onjuist is waar deze stelt dat verzoeker niet woont op het opgegeven adres en dat de beslissing te voorbarig was. Verzoeker stelt dat uit de bestreden beslissing blijkt dat de wijkagent zich op 25 oktober 2010 eenmaal heeft aangemeld op verzoekers adres. Verzoeker stelt dat het maar al te gek is dat de wijkagent geen tweede maal zijn adres heeft gecontroleerd en dat er geen bijkomend onderzoek werd gedaan, zoals een buurtonderzoek of onderzoek bij hemzelf, of dat de wijkagent niet minstens een briefje heeft achtergelaten in de bus. Verzoeker stelt dat hij in de loop van september 2010 is verhuisd en dat hij deze adreswijziging heeft doorgegeven aan de verwerende partij op 28 september 2010. Verzoeker benadrukt dat hij wel degelijk op dit laatste adres woont en stelt dat het feit dat hij op 30 september 2010 een bezoek krijgt van zijn sociaal assistente en brieven van het OCMW en dergelijke ontvangt op dit adres, die hij bij zijn verzoekschrift heeft gevoegd, hiervan een bewijs zijn. Om zijn standpunt kracht bij te zetten verwijst verzoeker naar rechtspraak van de Raad.

4.2. In de nota met opmerkingen benadrukt de verwerende partij dat op basis van de woonstcontrole blijkt dat verzoeker niet op het opgegeven adres woont. Zij stelt dat het feit dat er brieven verstuurd worden naar het opgegeven adres niet bewijst dat verzoeker er daadwerkelijk woont. In verband met het bezoek van de sociaal assistente stelt de verwerende partij dat het bezoek plaatsvond op 30 september 2010 en dat de woonstcontrole gebeurde op 25 oktober 2010 zodat dit niet bewijst dat verzoeker er nog effectief woonde op het moment van de woonstcontrole. Tenslotte stelt de verwerende partij dat niets de lokale politie verplicht om meerdere malen langs te gaan wanneer de feiten duidelijk zijn.

4.3. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

4.4. Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het

land waar hij verblijft, een machtiging tot verblijf in het Rijk kan aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

Het op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing geldende artikel 7 van het KB van 17 mei 2007 luidt als volgt:

“§ 1. De aanvraag van de machtiging tot verblijf, bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet, moet ingediend worden door middel van een aangetekend schrijven gericht aan de gemachtigde van de minister. De aanvraag gaat vergezeld van de volgende documenten en inlichtingen :

1 ° hetzij een afschrift van zijn nationaal paspoort of van zijn identiteitskaart, hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid, van de wet;

2 ° een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3 ° enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag;

4 ° het adres van zijn feitelijke verblijfplaats in België.

§ 2. Onverminderd artikel 9ter, § 3, van de wet, verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd, of indien deze aanvraag niet werd ingediend door middel van een aangetekend schrijven.

In het tegenovergestelde geval geeft de gemachtigde van de minister de instructie aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Dit attest wordt ingehouden indien de betrokkene zonder geldige reden geen gevolg.”

Uit lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoeker de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op 28 september 2010 op de hoogte gesteld heeft van zijn adreswijziging. De woonstcontrole werd dan ook uitgevoerd op het nieuw opgegeven adres te Evere. Uit het administratief dossier blijkt voorts dat er slechts één woonstcontrole werd uitgevoerd. Het verslag van woonstcontrole van 25 oktober 2010 dat naar aanleiding hiervan werd opgesteld door de politie van Evere bevat slechts de volgende vermelding: *“Inconnu à l'adresse.”*

De ratio van de woonstcontrole naar aanleiding van een aanvraag om machtiging tot verblijf is er zich van te vergewissen dat de aanvrager wel degelijk zijn feitelijke verblijfplaats in België heeft, en meer bepaald op het aangegeven adres. Zoals hierboven gesteld werd er slechts één enkele woonstcontrole gedaan én blijkt nergens uit het verslag dat er enig buurtonderzoek of bevraging heeft plaatsgevonden. Op basis van een dergelijke beperkte woonstcontrole kan niet ondubbelzinnig worden vastgesteld dat verzoeker niet op het door hem opgegeven verblijfsadres woont. Ten overvloede merkt de Raad op dat het feit dat verzoekers sociaal assistente hem reeds voor de bestreden beslissing op dit adres heeft bezocht én hij briefwisseling ontvangt op dit adres, minstens een indicatie is dat de eenmalige woonstcontrole niet voldoende was om er zich van te vergewissen of verzoeker werkelijk op het adres woonde. Verzoeker maakt met zijn betoog aannemelijk dat de verwerende partij op basis van het politieverlag niet op een redelijke wijze kon besluiten dat hij niet woont op het door hem opgegeven adres en zijn aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren. Het eerste middel is gegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Het beroep tot nietigverklaring tegen de tweede bestreden beslissing is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing,

als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 december 2010, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing van de bij artikel 1 vernietigde beslissing is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen in de mate dat deze gericht zijn tegen beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 3 januari 2011.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig maart tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER